

...ako sa máš?

Strana 16

Kufor zbalený! Môžem ísť. Mám všetko? Určite nie. Ale čo som zabudla??? Aj takto vyzeralo to osudové ráno pred odletom do krajiny Orientu,

Sultána, telenoviel... S týmito pocitmi sme sa cez projekt Comenius, do ktorého je naša škola zapojená, dostali do cudziny. A to nie len tak hociakam. Hneď na ázijský kontinent. Do Turecka. Plné strachu, neistoty, ale hlavne očakávaní sme nasadli na lietadlo vo Viedni spolu s pani profesorkou Pilarčíkovou a pánom profesorom Jaššom. **B e z p e č n e** sme pristáli v hlavnom meste Turecka, v Ankare. Už samotný let bol pre nás zážitkom, na ktorý tak skoro nezabudneme. Ved' ako by sme mohli? Leteli sme po prvýkrát. Prostredie, do ktorého nás turecké aerolínie priviezli, sa

PÁČI SA TI TURECKO?

od našej prírody líšilo snád' vo všetkom. Kde sú u nás zelené lúky a polia, tam sme videli len hnedé vyprahnuté súvislé pásy zeme. Les by sme tam hľadali márne, iba ak v nejakom umelo vytvorenom parku. Rovnako ako polia a lúky. Tento pohľad nás síce zarazil, ale stále bola pre nás prvoradá neistota z príchodu do rodín. Ale aj tohto momentu sme sa dočkali. S chvejúcimi sa kolienami a roztraseným hlasom sme pozdravili naše nové, dočasné rodiny a v tej chvíli z nás opadol hádam najväčší kameň strachu. Nasledovali zdvorilostné frázy, aký bol let, ako sa máš, páči sa ti Turecko? Mimochodom, túto otázku sme za jeden týždeň počuli aj slová „so sweet“ alebo „so cute“, lebo pre tamojších ľudí sme boli ako chodiace atrakcie, blondínky, bledé tváre. V škole sme od žiakov nepočuli iné, len „take a photo, please“. A tak prečo nie??? Na chvíľu sme zažili pocit filmovej hviezdy a spoznávanie krajiny pokračovalo ďalej. Videli sme mnohé miesta, tureckú kultúru, zvyky, tradície. Dozvedeli sme sa mnohé o ich náboženstve, od nášho tak odlišné. Mali sme možnosť navštíviť mešitu a jedna bulharská študentka nám predviedla názornú ukážku moslimského obradu v mešite. Stretnutie v Ankare bolo zamerané na poznávanie tradícií a kultúrneho dedičstva. Tureckí partneri počas projektového stretnutia pripravili

kultúrny program, v ktorom prezentovali turecké tradície v živote jednotlivca od „pytačiek“, sobáša, svadobné zvyky, narodenie dieťaťa, „krst“ dieťaťa, obriezka, vojenčína – a keď sa chlapec stane „mužom“, pokračuje sobášom, založením rodiny a kolobeh života sa opakuje. V druhej časti sa snažili o dramatizáciu ostatných európskych tradícií, ktoré im predtým zaslali jednotliví účastníci projektu, a výsledkom bolo zaujímavé multikultúrne predstavenie a uvedomenie si spoločných tradícií, ale i v čom sa jednotlivé národy a krajiny odlišujú. Tureckí partneri veľmi starostlivo pripravili program, aktualizovaná výzdoba celej školy sa niesla v znamení projektu – od fotodokumentácie z predchádzajúcich stretnutí, cez hodnotenie a skúsenosti tureckých žiakov z ostatných mobilít, našli sme tam fotky aj z návštevy na Slovensku, na gymnáziu ako aj ich spomienky na pobyt v našich rodinách na hornej Orave, v Novoti. Aj program počas ostatných dní sa niesol v znamení tradícií a kultúrneho dedičstva – navštívili sme tradičné historické mestečko Beypaziri, v etnografickom múzeu sme sa cez priame aktivity zoznamovali so životom v minulosti. Návštevou centra Ankary sme sa oboznámili s novodobými dejinami Turecka – navštívili sme Mauzóleum M. K. Atatürka, zakladateľa Tureckej republiky, a prezreli si Múzeum vojny za nezávislosť.